

Συνάντησις Δευτέρα: **Ὁ ἱερός Εὐαγγελιστής Λουκάς!** (2011)

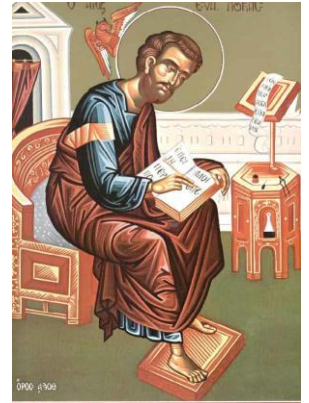
ΕΙΣΑΓΩΓΗ:

Υπάρχουν μερικοί ἅγιοι, παιδιά, πού ἄν καί εἶναι σπουδαῖοι, χαρισματικοί, παραμένουν σχεδόν ἄγνωστοί εἰς τοὺς περισσότερους Χριστιανούς. Ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς εἶναι καὶ ὁ Εὐαγγελιστής Λουκάς.

Προσωπικότης σπανία, ἀποστολική!

Δέν ἀνῆκε εἰς τὸν στενὸ κύκλο τῶν «**δῶδεκα**» μαθητῶν τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ κατέχει ἐξαιρετικὴ θέσι εἰς τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι μία ἀπὸ τίς μεγαλύτερες μορφές τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἀξιώθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸν νὰ συγγράψῃ ὄχι μόνον τὸ «**Εὐαγγέλιο**» πού φέρει τὸ ὄνομά του ἀλλὰ καὶ τὸ ἄλλο σπουδαῖο βιβλίον τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ βιβλίον «**τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων**».

Ἀλλὰ ἅς τὰ πάρουμε ἀπὸ τὴν ἀρχή.

ΔΙΗΓΗΣΙΣ:

Ὁ Ἅγιος, γράφει ὁ συναξαριστής του, « ἦταν Ἕλλην τὸ γένος καὶ κατήγετο ἀπὸ τὴν Ἀντιόχεια τῆς Συρίας, μιά πόλι ὀνομαστή, πολυάνθρωπο καὶ μέ ἀξιόλογο πολιτισμό. Τὴν πόλι πού τότε ἀνθοῦσαν τὰ γράμματα». Ὁ Λουκάς ἦταν ἄνθρωπος μέ μεγάλες ἰκανότητες καὶ πλούσια μόρφωσι. Γνώριζε πολὺ καλὰ τὴν Ἑλληνική, τὴν Ἰουδαϊκή καὶ τὴν Ἀραμαϊκή. Σπούδασε τὴν ἰατρικὴ ἐπιστήμη καὶ ἐξασκοῦσε τὸ ἔργον τοῦ ἱατροῦ. Εἰδωλολάτρης κι αὐτὸς ὅπως σχεδὸν ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Ἀντιοχείας. Ἀκολουθοῦσε πιστῶς τὴν εἰδωλολατρία. Τὸ περιβάλλον πού ζοῦσε δέν τοῦ εἶχε δώσει μέχρι τότε καμμία εὐκαιρία νὰ γνωρίσῃ τίποτε ἀπὸ τὴν θεῖαν τοῦ Κυρίου διδασκαλία. Τὸ φῶς τῆς ἀληθείας δέν εἶχε ἀκόμη φωτίσει τὴν ψυχὴν του. Μὰ ὁ Κύριος δέν ἀφήνει κανένα, παιδιά. Ἦρθε στὴ γῆ γιὰ νὰ μᾶς σώσῃ καὶ μᾶς δίνει πολλὰς εὐκαιρίας νὰ Τὸν γνωρίσουμε. Δεῖτε τί ἐγένετο μέ τὸν Λουκά! Πόσο πολὺ ἐτιμήθη!

Μετὰ τὸν λιθοβολισμό τοῦ πρωτομάρτυρος Στεφάνου, ἄνδρες μέ ζῆλον ἱεραποστολικὸ φθάνουν στὴν Ἀντιόχεια, «**εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἕλληνοὺς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν**» (Πραξ. ια' 20). Τὸ κήρυγμά τους ἐπηρεάζει τὸν Λουκά. Τὸ φῶς τῆς ἀληθείας φωτίζει τὴν ψυχὴν του! Σύντομα κατανοεῖ τὸ ψεῦδος τῆς εἰδωλολατρίας. Προβληματίζεται καὶ ἀρχίζει νὰ σκέπτεται τίς ἀποφάσεις πού πρέπει νὰ πάρῃ;

Καί τότε φθάνουν στὴν πόλι του ὁ ἀπόστολος Παῦλος μέ τὸν Βαρνάβα. Παρακολουθεῖ τίς ὁμιλίες τους. Ἡ ἰσχυρὰ προσωπικότης τοῦ θεοῦ Παύλου, ἡ θερμὴ του πίστις τὸν συγκλονίζουν. Στηρίζεται περισσότερο στὴν πίστι, παρακολουθεῖ τὸ κήρυγμά του, τὸ ἀποδέχεται καὶ πιστεύει εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν. Δέν τοῦ ἀρκεῖ ὅμως νὰ γίνῃ ἀπλᾶ Χριστιανός. Ἀποφασίζει νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ προσοδοφόρο ἐπάγγελμά του, νὰ ἀφήσῃ τίς ἀνάσεις τῆς πόλεώς του. Ναί, προτιμᾷ μιά ζωὴ στερήσεων καὶ διωγμῶν χάριν τοῦ Χριστοῦ. Ἀφιερώνει τὸν ἑαυτὸν του εἰς τὸ ἔργο τῆς διαδόσεως τοῦ Εὐαγγελίου καὶ γίνεται σχεδὸν ἀχώριστος συνεργάτης τοῦ Παύλου. Τὴν ἰατρικὴ ὅμως ποτέ δέν ἔπαυσε νὰ τὴν ἐξασκῇ. Γινόταν χρήσιμος καὶ εὐεργετικὸς στοὺς πάσχοντες ἀδελφοὺς Χριστιανούς, ἰδιαίτερος δὲ στὸ διδάσκαλό του, τὸν ἀπόστολο Παῦλο, πού ἦταν μόνιμος ἀκόλουθός του.

Μιά προσεκτικὴ ματιὰ στὸ θεόπνευστο βιβλίον «Πράξεις τῶν Ἀποστόλων», μᾶς βεβαιώνει, ὅτι ὁ Λουκάς συνοδεύει τὸν Παῦλο κατὰ τὴν *δευτέρα ἀποστολικὴ του περιοδεία ἀπὸ τὴν Τρωάδα στοὺς Φιλίππους τῆς Μακεδονίας, ὅπου καὶ παραμένει κατ' ἐντολή τοῦ θεοῦ Παύλου. Ἀργότερα, στὸ τέλος τῆς * τρίτης ἀποστολικῆς περιοδείας, συναντᾶται καὶ πάλι μέ τὸν ἀπόστολο Παῦλο στοὺς Φιλίππους καὶ τὸν συνοδεύει κατὰ τὸ ταξίδι του εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα. Μετὰ τὰ γεγονότα τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τῆς Καισαρείας τὸν * συνοδεύει κατὰ τὸ δραματικὸ ἐκεῖνο ταξίδι, ἀπὸ τὴν Συρία μέχρι τὴν Ρώμη. Εἶναι τότε πού εἶχαν τὸ ναυάγιο, πού ὁ ἱερός Εὐαγγελιστής μέ τόσες συγκλονιστικὰ λεπτομέρειες περιγράφει στὰ δύο τελευταῖα κεφάλαια τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. Στὴν * Ρώμη, ὅπου γιὰ δύο ὀλόκληρα χρόνια ὁ Παῦλος εἶναι κλεισμένος στὴ φυλακὴ, ὁ Λουκάς παραμένει κοντὰ του. Τὸν ἀνακουφίζει ὡς ἱατρός στὴ μόνιμη ἀσθενειάν του, ἀλλὰ καὶ τοῦ γράφει τίς ἐπιστολὰς πού στέλνει ὁ ἀπόστολος εἰς τίς Ἐκκλησίας.

Ὁ Λουκάς δέν θὰ ἀποχωρισθῇ τὸν διδάσκαλό του οὔτε τώρα. Μετὰ τὴν ἀποφυλάκισί του τὸν συνοδεύει εἰς τὴν * νέα του περιοδεία. Ἐπισκέπτονται τίς Ἐκκλησίες. Ἐγκαθιστοῦν πρεσβυτέρους. Ἐργάζονται νύκτα καὶ ἡμέρα μαζὶ γιὰ νὰ στηρίξουν τοὺς πιστοὺς. Ὅμως ὁ ἀπόστολος συλλαμβάνεται καὶ κλείνεται γιὰ δευτέρα φορὰ σὲ κατασκότεινη φυλακὴ τῆς Ρώμης. Ἡ φυλάκισις του αὐτὴ εἶναι σκληρὴ καὶ τυραννικὴ. Καὶ τὴν κάνει ἀκόμη περισσότερο τυραννικὴ, τὸ ὅτι, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Λουκά, δέν ἔχει τώρα μαζὶ του ἄλλους ὁμοψύχους συνεργάτες. Γράφει μέ κάποιο παράπονο πρὸς τὸν μαθητὴ του Τιμόθεο. «**Λουκάς ἐστὶ μόνος μετ' ἐμοῦ**» (Β' Τιμόθ. δ' 11).

